Dhum Dhum Baaje Dhol Dhum Cthulhu

Soc una admiradora i seguidora de l'obra escrita de H. P. Lovecraft, he llegit tota la sèrie dedicada als mites del Cthulhu: La crida de Cthulhu, L'horror de Dunwich, L'ombra Innsmouth, A les muntanyes de la bogeria i L'antologia dels mites del Cthulhu. Gràcies a totes aquestes obres úniques m'he arribat a adonar que l'autor volia fer arribar al gran públic els seus grans coneixements i intensos estudis sobre la tradició dels Mites de Cthulhu, considerats com un cicle literari d'horror còsmic, per això he dedicat gran part de la meva vida a estudiar i aprofundir en aquesta cultura arcana buscant les fonts d'on es nodria el gran geni, H. P. Lovecraft.

He cercat intensament una còpia o facsímil del Necronomicon, el llibre escrit l'any 730 dC per l'àrab boig Abdul Alhazred, el qual descriu rituals prohibits i formules per invocar a entitats còsmiques i als Grans Antics (com Cthulhu, Yog-Sothoth o Azathoth), se suposa que condueix a la bogeria i la mort a qui s'atreveix a llegir-lo. Les poques còpies existents es troben fortament custodiades a: La Universitat de Miskatonic (a la ciutat de Arkham, EE. UU.), la Biblioteca Nacional de París, el Museu Britànic de Londres, la Universitat de Buenos Aires i la Biblioteca de la Universitat de Harvard.

Totes aquestes entitats han negat posseir-ne cap còpia, cosa que jo sé que és totalment falsa.

Així doncs, havia dedicat gran part de la meva vida a investigar en pàgines web, publicacions dedicades a investigar fets inexplicables que es produien en llocs abandonats, cases abandonades, llocs inhòspits, llocs misteriosos, per trobar la prova irrefutable que aquests éssers mítics i terrorífics i els ritus dels seus deixebles encara se seguien realitzant envoltats de grans mesures de seguretat.

Després d'investigar i viatjar molt, en una publicació digital de la província de Terol quin nom era "Ecos de Matarraña" vaig trobar un petit article que parlava de que en una petita contrada a la comarca de Matarranya, on viuen molt poques persones, es parlava de éssers fantàstics i terrorífics que s'amagaven als soterranis d'una casa abandonada i en ruïnes, també deia que qui s'aventurava

a apropar-s'hi no tornava a ser vist al poble, parlaven dels sorolls inexplicables que se sentien, càntics en llengües estranyes, fins i tot en les nits afirmaven que es veien llums tènues com si provinguessin d'algun lloc amagat en les despulles del que havia estat una casa.

Sense pensar-ho agafant el material indispensable per a la meva investigació em dirigí a aquell petit poble on tants prodigis es produïen per investigar de prop tots els successos explicats pels vilatans.

Un cop escoltades les històries que amb por explicaven els pocs habitants que encara es resistien a abandonar les terres que els van veure néixer, vaig emprendre el camí fins a les ruïnes de l'antiga casa.

No havent trobat cap manera de poder introduir-me en la casa en ruïnes, vaig optar per vigilar des d'un punt elevat les restes de la propietat per comprovar si hi succeïa alguna mena de moviment o soroll estrany.

Després de deu dies vigilant sense aconseguir descobrir cap moviment, cap so, cap llum que provingués de les restes de la casa, quan ja estava a punt d'abandonar definitivament el meu projecte, em va semblar veure una ombra que m'estava mirant mig amagada darrere un dels enderrocs, tot desapareixent misteriosament per un lloc amagat a la meva vista.

Vaig abandonar el meu punt d'observació tot buscant el lloc per on havia desaparegut l'estranya criatura, podent descobrir una estreta escletxa que hi havia en un dels costats més amagats i allunyats de les restes de l'antiga edificació.

Mentre tant havia caigut la nit, així que em dirigí al poble a descansar per tornar l'endemà a tirar endavant l'empresa que m'havia portat fins aquell lloc allunyat de la civilització.

Durant tota la nit no vaig poder aclucar l'ull, així que quan va despuntar el dia em dirigí fins a l'escletxa per on havia desaparegut l'estranya ombra que havia vist el dia anterior.

L’escletxa era molt més estreta del que em va semblar en un primer moment, però jo soc prima de mena i vaig aconseguir esmunyir-m’hi; aquella entrada donava pas a un estret passadís que baixava a poc a poc cap a les entranyes de la terra, tot el camí en baixada estava estranyament il·luminat per una llum tènue i lúgubre que era impossible saber d’on provenia.

Seguí enfonsant-me per aquell passadís que baixava cap a l’interior d'aquella misteriosa cavitat. A poc a poc es començà a sentir una cantarella, una espècie de murmuri o lletania recitada per un munt de veus "*Ph'nglui mglw'nafh Cthulhu R'lyeh wgah'nagl fhtagn*". El passadís cada cop es feia més dret, gairebé costava continuar baixant i m’havia d’ajudar posant les mans a la fangosa i humida paret.

Al final hi havia una gran sala excavada al cor de la terra, del sostre penjaven arrels d’arbres i arbusts que estaven a la superfície, una estranya olor de matèria en descomposició i elements que no podia identificar van fer-me venir nàusees. Les criatures que emetien els càntics anaven amb vestidures fosques de cap a peus, no podia distingir cap dels rostres perquè on havia d’estar la seva cara hi havia una espècie de matèria informe on brillaven dos punts que devien ser els ulls d’aquells sers fantasmagòrics. Tampoc se’ls veia la boca, però en emetre la lletania semblava que tota la superfície que havia de contenir el seu rostre es movia com si fos gelatina.

Era una visió esperpèntica, començava a sentir-me molt espantada, no podia aguantar la pudor que se sentia en tota aquella sala, no entenia que estaven esperant, puix que totes aquelles criatures macabres miraven cap on acabava la sala a una mena d’escenari on hi havia un altar que semblava estar destinat a un sacrifici, amb els càntics semblaven invocar la presència d’alguna entitat innombrable sortida dels miasmes de la terra podrida.

A poc a poc vaig començar a recular vigilant que cap dels cantaires monstruosos s’adonés de la meva presència, però no m’havia adonat que algunes entitats que estaven fora de la sala en algun forat a resguard de mirades m’havien vist, em van agafar amb les seves mans que eren com garres desproveïdes de carn, aquells petits punts que els devien servir d’ulls em miraven i la massa fosca

gelatinosa que era la seva cara es movia dient paraules estranyes, una cosa com "*Arey Rasilo Hai Roop Taro Choolu Zara Dhum Dhum Dhol Baaje Cthulhu Cthulhu Cthulhu*".

No entenia res del que deien, però aquella repetició de "*Cthulhu*" em feia l'efecte que era una invocació a la presència del ser adorat per aquells espectres, el ser al que jo desitjava conèixer.

Arrossegada pels braços i les cames em van portar fins aquella espècie d'altar, a l'apropar-me vaig veure que estava ple de petits insectes, cucs, bavoses, proteus, escarabats que belluguejaven sobre aquella llosa plena de deixalles i coses descompostes.

Cridava i intentava desfer-me d'aquells garfis que em tenien pressa. El meu horror va arribar al paroxisme ratllant la bogeria quan la intensitat dels càntics va pujar de to i es va començar a sentir alguna cosa que venia d'un passadís que s'obria a un costat de l'altar, la monstruositat que s'acostava semblava que no es movia sobre peus, ans abans s'arrossegava o caminava de forma pesada, timbalejant i antinatural, no emetia cap so, però l'olor que desprenia el seu cos encara era més nauseabund que la de la sala.

Déu meu! Temia per la meva vida, semblava que jo era una mena d'ofrena a aquell ser horrible.

Quan el ser ja gairebé sortia del passadís i s'anava a fer visible, tota la sala es va doblegar en posició de reverència, jo en aquell moment vaig ser conscient que anava a veure a l'entitat tants cops descrita per H. P. Lovecraft, així que vaig caure en una espècie de trànsit tot esperant el moment en què passaria a formar part de Cthulhu.

De sobte el meu cos va començar a caure per una espiral que era com un remoli que m'absorbia, la sensació de caiguda era fortament vívida. Al final de la meva caiguda vaig despertar d'aquella espècie de trànsit hipnòtic trobant-me estesa sobre el meu llit en la meva habitació.

Tinc gravada aquella terrible experiència, en la que estava a punt de ser engolida, menjada, buidada de la meva essència per Cthulhu.

Des d'aleshores cerco aquell llogarret a la comarca del Matarranya entre les muntanyes del massís dels Ports sense poder retrobar-la.

Explico a tothom la història de la criatura que habita molt avall dins la terra en les ruïnes d'una antiga casa, aquella entitat a la qual els seus seguidors anomenen Cthulhu. Ningú em creu i pensen que soc boja, però dins el meu cap ressona encara la invocació *"Ph'nglui mglw'nafh Cthulhu R'lyeh wgah'nagl fhtagn"* i aquells ominosos càntics en una llengua desconeguda parlada en temps immemorials *"Arey Chede Mujhe Bole Aise Bol, Ke Dhum Dhum Baaje Dhol Dhum Dhum Dhol Baaje"*.